

РЕШЕНИЕ

№ 2695

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9928** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Б. Б. Д., депозирана чрез пълномощник – адв. М. Ш. против Решение № 3642 от 27.07.2023 г., постановено по НАХД № 7510/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав. С Решението е потвърдено Наказателно постановление № НП - 35 от 28.04.2023 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), с което на д-р Д., на основание чл. 116, ал. 1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) е наложено административно наказание Глоба в размер на 1 000 (хиляда) лева за извършено административно нарушение на т. 2.2.2 от Наредба № 10 от 04.11.2016 г. издадена от министъра на здравеопазването за утвърждаване на медицински стандарт „У.-носно-гърлени болести“ (Наредба № 10/04.11.2016 г.) във вр. чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ.

В депозираната жалба са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение. Според пълномощника на касатора, мотивите на въззивния съд не съдържат дължимият отговор относно липсата на доказателствена обезпеченост на елементите от състава на административното нарушение, за което е санкционирана доверителката му. В този аспект, се сочи, че действащата нормативна уредба не съдържа конкретни правила за фактическо

осъществяване на професионалното ръководство от лекар с призната специалност по отношение на лекар – специалист, поради което същите като част от организацията и реда на работа в лечебното заведение са от компетентност на неговото ръководство. Позовавайки се на едногодишния Учебен план за обучение на специалист по специалност „У.-носно-гърлени болести“, модул I, процесуалният представител на касатора поставя акцент върху придобитите специални знания и практически опит от доверителката му. С тези аргументи обосновава липсата на доказателства, установяващи съставомерните елементи на административното нарушение, за което е санкционирана д-р Д.. От касационната инстанция се иска да отмени обжалваното решение и наказателното постановление, предмет на съдебен контрол.

Касаторът и процесуалният му представител – адв. Ш. не участваха в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Процесуалният представител на ответника – изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“ – главен юрисконсулт Ц. е на становище, че жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение. Изразява категорична позиция, че нормативната уредба не страда от дефицит на конкретика досежно начина, по който следва да се осъществи професионалното ръководство от лекар-специалист по отношение на извършваната медицинска дейност от лекар-специалист. Твърди, че на санкционираното лице е била предоставена възможност да изрази становище по констатациите, отразени в АУАН, въпреки че не е представено като част от документите към административната преписка, изпратена с въззивната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалвания съдебен акт и да присъди в полза на ИА „Медицински надзор“ юрисконсултско възнаграждение. В допълнително представени писмени бележки доразвива съображенията, с които са обосновани заявените в съдебното заседание искания.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба – отхвърлена като неоснователна.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено:

Депозираната касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН (съобщението за решението на СРС е връчено на 11.09.2023 г., а жалбата е заведена с вх. № 263188 от 25.09.2023 г.), от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

За да постанови обжалвания съдебен акт Районният съд е анализирал събраните в съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя – свид. Д. Д. и информацията в приобщените писмени доказателства, и въз основа на тях е приел за установена описаната и в обжалваното наказателно постановление фактическа обстановка:

На 19.11.2022 г. д-р Б. Б. Д. – лекар специалист по „У.-носно-гърлени болести“ в отделение по Обща оториноларингология на УМБАЛ „Царица Йонна – И.“ била на работа по график - дневна смяна заедно с д-р Т. – специалист УНГ.

В 11:37 ч. в Спешен УНГ кабинет д-р Б. Д. е извършила преглед на пациент – 4

годишната К. Й. М., придружавана от баща си. Резултатите от прегледа са отразени в Амбулаторен лист № 118949 от 19.11.2022 г., в който са посочени поставената диагноза и назначената терапия – медикаментозно лечение. А. лист е с положени подписи на лекар и пациент (родител). Отразен е час на приключване на прегледа - 14:38 ч. По време на прегледа в кабинета не е присъствала д-р Т..

Тези констатации са залегнали и в съставения в присъствието на санкционираното лице Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № А-48 от 22.02.2023 г., в който е посочено, че нарушението е установено на 02.12.2022 г., последната дата на извършваната проверка в лечебното заведение, възложена със Заповед № РД 13-1066 от 25.11.2022 г. на изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“.

Констатираното административно нарушение е квалифицирано по т. 2.2.2 от Наредба № 10 от 04.11.2016 г., издадена от министъра на здравеопазването, съгласно която „лекар, специализиращ ушно-носно-гърлени болести, извършва дейност по ушно-носно-гърлени болести (диагностично-лечебни процедури) под професионалното ръководство на лекар с призната специалност по „У.-носно-гърлени болести“ в съответствие с действащата нормативна уредба и съответната програма за обучение“ във вр. чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ – „Дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване на защита на правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването.“.

Актът е връчен на санкционираното лице в деня на съставянето му. Касаторът не е упражнил правото си на възражения по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и не е възразил писмено срещу констатациите в АУАН. Въз основа на издадения АУАН, изпълнителният директор на ИА „Медицински надзор“ е издал наказателното постановление, предмет на съдебен контрол, с което, на основание чл. 116, ал. 1 от ЗЛЗ и чл. 53 от ЗАНН, е наложил на д-р Б. Б. Д., дежурен лекар в Спешен УНГ кабинет в УМБАЛ „Царица Йоанна – ИСУЛ“ ЕАД, административно наказание Глоба в размер на 1 000 лева. Преписката не съдържа документ, удостоверяващ връчването на наказателното постановление на д-р Д. (приложеното на л. 10 копие на обратна разписка касае връчване на друг документ, а не на НП, доколкото същото е издадено на 28.04.2023 г., а пощенското клеймо и датата на връчване в документа е 2 месеца и половина по-рано – на 13.02.2023 г. Различия има и в отразените индивидуализиращи данни за пратката – 07-45/09.02.2023 г. и на НП - № 35 от 28.04.2023 г.).

Постановеното решение е валидно и допустимо, при обективно изяснени релевантни факти, включени в предмета на доказване, които не се оспорват от страните.

Съответни на закона са изводите на съда относно компетентността на актосъставителя и административно-наказващия орган, както и досежно спазването на изискванията за форма и съдържание на съставените АУАН и НП. Не са констатирани нарушения и при връчването им. За безспорен е приет и фактът, че при извършения преглед на пациента от д-р Б. Д. в Спешния УНГ кабинет на И. на 29.11.2023 г. – 11:37 ч. не е присъствал дежурният в същото отделение лекар специалист – д-р Т..

Възраженията за липса на достатъчно доказателства, установяващи елементите от състава на административното нарушение, за което е санкционирана д-р Д., обосновано са приети като неподкрепени от събраните доказателства. Споделимо е становището на съда относно императивния характер на приложената бланкетна

диспозиция на чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ, създаваща задължение за работещите в лечебни заведения медицински и други специалисти да спазват утвърдените медицински стандарти за качество на оказваната медицинска помощ, посредством които се обезпечават и защитата на правата на пациентите. Не е налице и заявената в касационната жалба липсваща конкретизация на правата, задълженията и отговорностите на лекарите – специализанти в съответствие с утвърдения с Наредба № 10 от 04.11.2016 г. на министъра на здравеопазването медицински стандарт „У.-носно-гърлени болести“.

В мотивите на НП административно наказващият орган се е позовал и на задълженията, включени в утвърдената от изпълнителния директор на лечебното заведение – УМБАЛ „Царица Йоанна – ИСУЛ“ ЕАД длъжностна характеристика за длъжността „лекар – специализант“, връчена на жалбоподателката на 17.09.2021 г. при подписване на трудовия договор (л. 59 – л. 61). Сред основните задължения са: т. 1 – осъществяване на диагностичната и лечебна дейност под ръководството на ръководителя на специализацията и лекарите с придобита специалност в клиниката/отделението в интерес на пациента, по т. 2 – назначаване на диагностични изследвания и лечение съвместно с ръководителя на специализацията ... а като основна отговорност, присъща за длъжността е предвидена отговорността за „извършената ... дейност в съответствие с действащите медицински стандарти и правила за добра медицинска практика.“.

Информацията в приобщените като писмени доказателства по делото Правилници за устройството, дейността и вътрешния ред в УМБАЛ „Царица Йоанна – ИСУЛ“ ЕАД – С. и в Клиниката по УНГ болести към УМБАЛ „Царица Й. – И.“, с които д-р Д. е била запозната при подписване на трудовия си договор на 17.09.2021 г., видно от отразяването на л. 58 и на л. 62 при връчване на длъжността характеристика, Районният съд законосъобразно е анализирал заедно с показанията на актосъставителя - свид. Д. Д., за да направи изводите си относно съответствието им с доказателствения стандарт, установяващ факта на административното нарушение и неговото авторство. Приел е, че са спазени и преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН като не е констатирал процесуални нарушения на процедурата по установяване на нарушението и последващото му санкциониране с обжалваното наказателно постановление.

Касационната инстанция споделя изводите във въззивното решение за наличие на достатъчно доказателства, обезпечавачи стандарта на чл. 303 от НПК, приложим съгласно препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, които позволяват да се установят съставомерните елементи на санкционираното, на основание чл. 116, ал. 1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ), административно нарушение по т. 2.2.2 от Наредба № 10/2016 г. на министъра на здравеопазването във вр. чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ. В този аспект, неоснователни са възраженията на процесуалния представител на касатора за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при изготвяне на съдебния акт, изразяващо се в липса на мотиви.

Според настоящия касационен състав, въззивният съд е допуснал нарушение на материалния закон като е отказал да приложи общата норма на чл. 28 от ЗАНН. Формалното административно нарушение, за което е санкционирана жалбоподателката се отличава с незначителна степен на обществена опасност, която е по-ниска в сравнение с други сходни деяния от същия вид именно поради липсата на настъпили вредни последици. Изложените съображения в касационната жалба, а и в жалбата, с която е бил сезиран Районният съд относно професионалната подготовка

на д-р Д., проявената добронамереност и отзивчивост своевременно да бъде оказана необходимата специализирана помощ на болното дете, неправилно са оценени от състава на въззивния съд. Безспорно предоставянето на качествена медицинска услуга изключва дори поставянето в опасност на защитените от закона обществени отношения, каквито последици реално са настъпили от поведението на санкционираното лице в резултат на формалното нарушение на изискванията на утвърдения медицински стандарт и вменените задължения с длъжностната характеристика. Както законосъобразно е приел и съставът на районния съд, за маловажността на деянието от значение е не само липсата на настъпили вредни последици, но и наличието на други смегчаващи отговорността обстоятелства. А такива според касационната инстанция са налице в настоящия казус - нарушение, извършено за първи път, което единствено е поставило в опасност защитените обществени отношения, но не ги е засегнало по неблагоприятен начин и не се е отразило на качеството на предоставената специализирана медицинска помощ и съответствието ѝ с останалите изисквания, заложили в утвърдения стандарт за „У.-носно-гърлени болести“.

Отказът и на административно наказващия орган да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, съобразявайки се с незначителната степен на застрашаване на защитените обществени отношения, е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление, поради противоречие с материалния закон, доколкото наложеното наказание, макар и минимално по размер, се явява явно несправедливо и несъответно на степента на обществена опасност на деянието. По изложените съображения обжалваното решение и наказателното постановление, предмет на съдебен контрол следва да бъдат отменени.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 предл. 2 от ЗАНН д-р Д. следва да бъде предупредена, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще ѝ бъде наложено административно наказание.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3642 от 27.07.2023 г., постановено по НАХД № 7510/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 35/28.04.2023 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на Б. Б. Д., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 116, ал. 1 от ЗЛЗ, е наложено административно наказание Глоба в размер на 1 000 (хиляда) лева за извършено административно нарушение на чл. 2.2.2 от Наредба № 10/04.11.2018 г. на Министъра на здравеопазването за утвърждаване на медицински стандарт „У.-носно-гърлени болести“ във вр. чл. 6 от ЗЛЗ.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Б. Б. Д., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 63, ал. 4, предложение второ от ЗАНН, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид в едногодишния срок от влизане в сила на настоящото решение, за това друго

нарушение ще ѝ бъде наложено административно наказание.
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ